151

D

55

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

Naar Campbell druk van Jac. de Breda?
Misschien eerder Quentel - Keulen

151 D 55

CA 577

LIBRAIRIE
Fl. Tulkens
BRUXELLES

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

Epiſtolare Diogenis philoſophi Cynice ſecte cõditoris.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

¶ Epygrãma Bartholomei Colonieñ. de pera Diogenis exprobrante dño ſuo ingratitudinẽ erga ſe ſuam

¶ Pera Diogenica loquitur

O cynice ex gremio tibi holuſcula leta capaci
Promo: quom phryxi vellera ſole tepent.
Et cum precocibus malis liuentia pruna
Do: quom ſol cancrũ percoquit igne graui.
Hinc tibi do patulis decerptas vitibus vuas:
Quom titan vehitur lancibus in trutine.
Sed cũ pane fabas: lentem: rapũ tibi dono:
Euomit hybernas quum capricornus aquas.
Tu vero ingratus: quo non ingratior alter:
Quom mala pro meritis reddis acerba meis.
Nã graueolenti anima quã podex ſpirat ꝛ aluus
Me miſerã excrucias nocte: dieqꝫ ſimul

¶ Baculus Diogenicus loqtur

Suſtinuit quondã me glandifera arbor: Olympi
Sidera que petijt frondibus vmbriferis.
Nunc ego Diogenẽ: quem obſcena aĩalia: ꝛ atre
Obmordent pulices ſubſtineo aſſiduus.

¶ Doliũ Diogenicũ loquitur

Quondam hoĩm dulces potus: nectarqꝫ deoꝝ
Melliſluũ in medio continui gremio.
Nunc Cynicũ turpem (quo non eſt turpior alter
Sub celo aſtrigero) hei mihi contineo.

¶ Ad beatiſſimũ ⁊ clementiſſimũ prẽm ⁊ dñm Pium Se-
cundũ Pontificem Maximũ in Diogenis philoſophi epi-
ſtolas Franciſci Aretini pfacio:

Jogenis Philoſophi epiſtolas nuper a me e
greco in latinũ traductas. cui potius dicare
et poſſum ⁊ debeo quã Sanctiſſimo noi tuo
Beatiſſime pr̄ Pie. non qd exiguũ munus ⁊
tua dignũ maieſtate. ⁊ ingenioli mei vires ñ
intelligã. Sed quod ꝑ ſuis erga me ⁊ ſtudioſos oẽs immor-
talibꝫ meritis. oẽ meum ſtudiũ quantulumcũqꝫ eſt laborem
vigilias. Jure optimo ſibi vendicat clemẽtia tua. Vez ſi re
cto iudicio quę te digna ſunt. vellem dũtaxat intueri. vix v-
nus aut alter (ne dicã nemo) hac noſtra ętate meritas ſanctita
tis tuę laudes aĩo nedum oratione vnq̃ꝫ aſſequi complectiqꝫ
poſſet. Nam vt id quod maximũ eſt in pñtia taceam. te ſum
mũ pontificem Chriſti vicariũ: alteꝝ deum in terris. quo ni
hil admirabilius. nihil ſanctius intuemur. quãti exiſtiman
dũ eſt. quod tantã ⁊ tam ampliſſimã dignitatẽ innumerꝫ ma
ximiſqꝫ virtutibus pſtantiſſimo ingenio | clariſſimis artibꝫ
ſummo ſtudio ⁊ labore comparatis exornas auges illuſtras
Quę tñ non opinione quadã: ſed certitudine. non auditu: ſꝫ
viſu ipſo. non vnius aut alterius pdicatione: ſed totius or-
bis teſtimonio luce clariora in te appareãt. quid admiramur
quod ex tanto ⁊ tam clariſſimo reuerẽdiſſimoꝝ patrũ ordine
et vere vniuerſi orbis cardinum oẽs vno ore te Summũ põ
tificem: iam pridẽ fore augurabantur: Siue eñ religionem
ſiue clemẽtiam ſiue animi magnitudinẽ. ſiue bonaꝝ artium
ſtudia intueri velimus: ad hũc te ſummi pontificatus apicẽ
iure ipſo. quiuis aſcendiſſe ꝑfiteatur nccẽ eſt. Sed longius
q̃ꝫ inſtitueram ſtudio vtinã non audaciorẽ prouectus ſuꝫ. ne
qꝫ eñ huius loci. neqꝫ meę facultatis ẽ innumeras maximaſ
qꝫ Pũ pontificis virtutes cõplecti. Quã ob rem (vt ad Dio
genẽ nrm̃ veniaꝫ) nihil mihi in hac pfacõe De eius vita ⁊ mo
ribꝫ vt in Phalaride feci ſcribendũ duxi Jlli⁹ eñ vitę nulla
fere apud latinos mẽtio. ꝗua apud grecos ferebat. Jdeo mi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

hꝫ viſum eſt tantum viꝝ pro virili parte noſtris hominibus notum facere: Et phalarini noſtris tandē donare latinis De hoc autē ꝛ alij nonnulli ꝛ imprimis Laerciꝰ Diogenes ſcriptor accuratiſſimus diffuſe eleganterqꝫ. oīa digna memoria complexus eſt Et ex illis epiſtolis plane intelligi poteſt. qualis vir fuerit: quem ego virū vel maxime in humanis rebus contemnendis admiror. vt homo non ſtultus. nullius odio. aut inuidia omni affectu vacuus. tam libere in oēs loqueret̄ Confero. N. nonnunqꝫ Diogenē noſtri ſeculi hominibus. q̄bus ob virtutis ſtudium. ꝛ humanaꝝ reꝝ contemptum. tot tantaqꝫ ab immortali deo p̄mia p̄ponuntur. nullū tamen videri mihi videor. q̄ vel in mediocris fortunę hoīes ea dicere auderet. q̄ nulla eiuſmodi ſpe Alexandꝝ Macedonem noſter Diogenes. operep̄cium igitur. vel hac ſaltem gratia noſtrę religionis hominibus fore arbitror: ſi non alioꝝ relatu. ſui ipſius verbis Diogenē loquentē audiant. ꝛ quid de fortunę ꝛ corporis bonis ſenſerit intelligāt. Sed hęc: ꝛ alia in hoc viro admiratione digna lōge melius poterit tua ſapientia iudicare. cui ſi ſtudiū meum nō ingratuz intellexero. alia et fortaſſe maiora. tuo p̄ſtantiſſimo iudicio cōfirmatus aggrediar. Nunc ad ipſum Diogenē veniamus

¶ Diogenis epiſtolę Crateti

¶ Audio quā iniquo animo feras. quod pueri Athenienſes ebrij me verberarunt. ꝛ grauibus cōtumelijs affici ſapientiam conquereris. Certo tamen ſcias velim Diogenis corpus ab ebrijs verberibꝰ affectū: virtutem vero minīe. Quippe q̄ neqꝫ honeſtari poſſit a prauis: neqꝫ vituperari Diogenes igitur nullā accepit iniuriā. Sed Athenienſis populus Ex quo non nulli virtutē contemnere videntur. Jtaqꝫ ꝓpter vnius amentiā publice inſipientes pereunt: cum q̄ nulli omnino vſui ſunt: conſultāt. ꝛ exercitnm parent. vbi quiete viuere oporteret. Quod ſi principio ſuam cohibuiſſent ſtulticiā. nunqꝫ in hmōi mala incidiſſent

¶ Megaſtheni

¶ Multa quę prę noſtrę oneri erant: abiecimus Thebane Megaſthenes. Latinū videlicet ꝛ poculū cum alterius lo-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

co pane· in quo cōcauum ē. alterius manu vti me poſſe intel
ligam. Neq3 me pudet huius doctrine auctorē. q̄uis puer:
oñdere. Non em̄ decet vtile ad libertatem aſſequēdam inuē
tum cōtemnere: ſed complecti

Meleſippo

¶ Non videtur mihi oīa noſtra virtute cōſtituta eſſe. quo//
niam multoꝝ voluntas tollit dignitatez. Neq3 meliti filius
quum diceret iouem prēm hoīmq3 deūq3. illum honore affe
cit. ſed minuit potius. Graue nāq3 ē vt quos parētes ob mo
rum prauitatē abdicant: eos Iouis filios eſſe credamus Ea
igit̄ canis ſola poterit: q̄ ſcđm v̄tutem efficiunt̄

Antipatro.

Aſſeris vt audio nihil miꝝ qđ triplex pallium ꝛ perā ferim⁹.
Ego āt hoꝝ neutꝝ admiratione dignū plane cōfiteor Sz bo
num vtꝝq3 cum ſponte ꝑficiſcit̄. Siq̄dem non corpus dū//
taxat hac victus tenuitate vti opꝫ. Sed etiā vna aīam Ne//
q3 multa ꝑmittēda ſunt. facienda āt q̄bus nunq̄ contenti ſi
mus. Sed vite v̄ba conſentanea oſtēdere. ꝛ que audeo facere
ea ꝛ teſtari decet. fortaſſe atheniēſem populū aut Corynthi//
orum iniquos teſtes me dicere ſuſpicaberis: meā dico aīam
quā mea pctā latere minime pñt

Diogenes Apodixio ſalutē

Petij abs te domū: ꝛ mihi grām habuiſti. deinde quū cocle
as conſiderarē. inueni mihi domuz ventoꝝ remedium: Do//
lū videlicet celū. Ab hac igit̄ cura me abſolui. Quare gratu
lare nobis nature inuētoribus.

Amynandro

Nō idcirco parētibus grā habenda eſt. quod me genuerunt.
quoniā res humane natura. non qualitate ꝑueniunt: q̄ pter
ſēnam ꝛ voluntatem fiunt. nulla habenda eſt grā. Generatio
autem rem veneream ſeq̄tur. hoc eſt voluptatem. non gene//
rationē meditatur qui generat. has ego voces oī penitus af
fectu. vacuus vates ſup be vite cōtrarias eſſe ꝑfiteor. Quod
ſi tui duriores fortaſſe videbuntur. natura eas ꝛ veritas at//
teſtat̄. ꝛ eoꝝ pterea vita. qui nulla animi elatione: ſed cū lau

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

de vitam agunt

Laſtacide

Audio te de ꝟtute ad nos ſcribere. ⁊ familiaribꝫ polliceri ora
tione tua nos adductuꝝ. vt de te recte ſentiamus. Ego autē
tyndari filiā non laudo. q̄ medicamētum ad dolorē leniendū
vino immiſcuit. qm̄ ſine vino afferre id oportuit. Tu q̇dem
corā nihil ſtudioſo hoīe dignum p̄ te tuliſti. Sʒ lrīs te nobis
ꝑſuaſuꝝ arbitraris. Hoc habui qđ ad te ſcriberem. ne ꝑ ina
nia. ſʒ tu ipſe corā nos alloquaris

D. Ageſilao ſ.

Adeo mihi vita incerta ē. vt dum hāc ad te Epl'am ſcribam:
me victuꝝ dubitē. feci āt ea dignum monumētum Diuia em̄
q̄ꝫ humana maiora ſunt. At vnū in nobis dūtaxat certiſſimū
eſt. corruptio poſt gn̄atōem. Quod cū mihi minime dubiuꝫ
ſit: inanes corpuſculi nr̄i ſpes. ⁊ breui euolātes curas abijci
endas Neue ſupra hoīem ſapias te admoneo

D. Lacide ſ.

Significas mihi macedonū regem: vidēdi noſtri deſiderio
teneri. Bene āt feciſti. quod illi Macedonas ꝓpoſueris No
ſti em̄ nos nullius imperio parituros. Videre āt meum ani
mū: ⁊ me tanq̄ꝫ hoſpitem accipere nemo velit. ꝙ ſi Alexāder
⁊ vitam ⁊ vitę noſtrę rationes cognoſcere cupit. ei in memori
am reducas. Tm̄ Athenas a Macedonia: quātum Mace
doniā Athenis abeſſe

D. Alexandro ſ.

Si vis bonus ⁊ benignꝰ videri. tuis abiectis facultatibus
Pallio īdutus ad nos venias. Sʒ non potes. Epheſtionis
nāqʒ amoribꝫ teneris

D. Apollixidi ſ:

Rogarunt me Megarēſes adoleſcētuli. vt tibi Menodorū
ph'm ꝯmēdarē. Ridiculā ſane ꝯmēdatōem. nā qđ hō ſit ipſa
hoīs effigie. qđ phūs ⁊ vita ⁊ moribꝫ cognoſces. q̇ em̄ bonꝰ ē
ꝑ ſeipſum ꝯmēdat

D. Rheſo ſ.

Horimicus Lariſeus auditor nr̄ Argos claꝝ oppidū vide//
re cupit. q̇ abs te nō multa: quum phūs ſit poſtulabit.

D. Antipatro ſ.

Rep̄hendis vitā nrām tanq̄ꝫ laborioſam. ⁊ ꝓpter eius aſpita

tē oībus odioſam. Ego āt ſponte mea eā cōplector. vt ꝗcūqꝫ me imitant̄: nō omnino voluptatibꝫ dediti videant̄.

Anaxilao

Pythagoras Euphorbiū Panti filiū ſe fuiſſe dicebat. Ego āt cū eſſez iuuenis me Agamēnonē fuiſſe memini: ſceptꝝ nāqꝫ Baculus ē. ⁊ Sagus: duplex palliuz. Sacculus ꝓ ob pellis imitatōnem clypeus. Qđ ſi comā non nutrio iuuenis tunc erā Agamēnon. Nūc ſenez caluus factꝰ ſum. hmōi merito ⁊ ſentiri ⁊ dici poſſint ad eum ꝙ ſe ſapiētem ꝓfitet̄

Annicediri

Lacedemonij ꝯtra nos ſn̄iam tulerunt. ne Spartā accederemus. Sꝫ tu nihil nos reueritꝰ. nomen tm̄ cynicę ſectę veret̄. Miſeri ſane ꝙ odio hn̄t. q̄ velle ſectari vident̄. At ego ſolꝰ ꝟtutē ſequor. Nec quenq̄z noui ꝙ tenuiori victu vixerit quaz ego. De deficiliū āt reꝝ to lerātia ꝙ ſnam pn̄te Diogene glabit̄. Pręterea nō eſt cōſentaneū: vt Lacedemonij fortitudīs oſtentādę grā. ſine muris Spartā habitēt. Incuſtoditā aūt aīam affectibꝫ p̄dam relinquāt. neqꝫ vllum ei p̄ſidium imponant. ⁊ cum finitimis maximo terrori ſint. ſuis ipſi morbis ſe perire patiantur. Quippe qui virtutem expellunt. qua ſola animo bene valere: ⁊ quo conficiuntur morbo liberari potuerunt

Hicete

Ueni mi pater Athenas. vbi cum ſocratis ſocium fęlicitatē docere intelligerem. ad eum audiendum profectus. de duabus ad illam vijs diſſerētez inueni: neqꝫ plures eſſe dicebat Alteram breuez: longā alterā Licere autē cuiqꝫ vtram velit deligere Quibꝫ auditis nihil tūc. ſed deinde reuerſus rogaui: vt eas mihi vias oſtenderet Is prope e Sella exurgens in vrbem primū. inde arcem verſus nos duxit. Cui quaz appropinquaremꝰ duas nobis vias oſtendit. ⁊ quidem accliues. verum alteram breuem. anguſtam ⁊ aſperaz. Longam alteram. latam. ⁊ facilem. Ibi tum conſiſtens. hę inquit duę vię ad arcem ducūt: huiuſmodi ſunt quę ad fęlicitatē Cuiqꝫ vtram velit deligendi optio datur Uerum alij breuioris vię difficultate ꝑterriti declinant. ⁊ longam hanc capeſſere ag-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

grediunt̄. Ego āt cum tolerādis laborib⁹ meliorē me euaſu⸗
rū intelligerē. accliuiorem illā. ⁊ aſpam mihi delegi. Nam q̄
ad fœlicitatē propat. eum ⁊ p ignes ⁊ enſes vadere opꝫ. hec il⸗
le q̄ quum mihi quoqꝫ hāc viam aggrediēdam pſuaſiſſet: ve
ſte me ⁊ tunica exutum Palliū duplex induit. ⁊ ſacculū. pa⸗
ne. poculo: catino grauem humeris īpoſuit. Extra guttuꝫ ⁊
ſtrigilem ſuſpēdit. Preterea ⁊ baculū dedit. his ego ornatuſ
rogaui. quur palliū induerit: Qui reſpondit. vt te vtroqꝫ ex⸗
erceam. eſtiuo calore. ⁊ gelu hyemali. Quid inquaꝫ non ſim⸗
plex dediſti: Minime inq̄t. Eſſet em̄ in eſtate nimie volupta
ti. in hyeme āt ſupra humanas vires intolerāduꝫ. Tum ego
⁊ q̄d me ſacculo onerasti: At ille vt quocūqꝫ per domos men
dicādo circumferas. Quid poculo ⁊ catino: Qm̄ ⁊ ſitire te ⁊
exurire: ⁊ idcirco cibo veſci opꝫ. Quid guttū ⁊ ſtrigilē addi⸗
diſti: Alteꝝ ad laboꝝ lenimētum. alteꝝ ad ſitū ſqualorēqꝫ tol
lēdum. Quid baculū: Ad canes: hoīeſqꝫ infeſtos abigendos

Phenide.

Aſcēdi poſt certamen in olympia. poſtridie Lycerin⁹ Pā
cratij luctator olympiaca corona ornatus: quum amicoruꝫ
turba domū rediens: in itinere mihi obuiā factus ē. Cui cū
manum dediſſem: deſiſte inqꝫ infelix ab hac miſeria. ⁊ animi
tui faſtum deponas queſo. qui ab olympico certamine inco
gnitus ad parentes tuos reuerteris. ⁊ dic oro: quanā gratia
a deo elatus es: Quid ſibi vult corona: quid palma in mani⸗
bus: quid tāta ſequentium turba: Dum ille: qm̄ in certamīe
omnes vici. O rem miram inquam. Iouem ne ⁊ fratrem vi
ciſti: Minime. Sed quid: Singulos ne in certamē puoca⸗
ſti: Neqꝫ hoc q̄dem. Quid tādem: Nunquid ab alijs victos
ſortitus viciſti: Etiam ⁊ quonam pacto qui alijs ſuccubue⸗
runt: eos te viciſſe profiteris: Quid preterea: Viri ne erant:
dūtaxat qui certabant: Non. verum pueri ⁊ etiā. Nunquid
⁊ hos fortiter ſuperaſti: Minime. non enim mee ſortis erant
Et quid: omnes ne tue ſortis hoīes abſte victi ſunt: Etiam.
Dic inquā queſo. Nunquid tue ſortis homines pfecti ſunt:
Sane perfecti. At Licerinus cuius ſortis hoīes vicit: Per
fecte. Igitur Lycerinū viciſti. Minime inq̄t. Si ergo neqꝫ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

pueros neq; ꝑfectos ſuperaſſe te dicis. qua rõne te oēs viciſ/
ſe audes affirmare? Quos inq; habuiſti aduerſarios? Viros
tota grecia ⁊ aſya clariſſimos: Age fortiores nequam tu: an
pares: an īferiores: fortõres. fortiores neq̄ tibi ſuccubuerit?
Appellas. Pares. ⁊ q̄ iam pacto pares vincere potuiſti: cuȝ
te īferiores non fuerint? Tum īferiores inq̄t. ⁊ q̄d inq; a tan/
ta animi elatione non ceſſas: ſi īferiores viciſti? Gloriaris eī
perinde ac ſi ſolus id facere potueris: ⁊ non q̄libet. ⁊ q̄ſnam
eſt q̄ inferiores ſuperare non poſſit? O mitte igitur hęc Lyce/
rine: vt valeant. neq; huiuſmodi certamīe. neq; aduerſus ho
mines. q̄bus inferior paulo poſt. vel ſenectute futurus es cõ
tende Sed quę vera bona ſunt complectere: ⁊ intelligas. nõ
qui ab hoībus: ſed q̄ animo verberantur fortes ⁊ conſtantes
eſſe. Neq; loris aut pugnis ſed paupertate. dedecore. igno/
minia. exilio tolerātiam edoceri. In his cõtemnendis te exer
ceas. Hoc em̄ pacto ⁊ beate viues: ⁊ forti animo morieris.
Sin illa proſequeris: vitā miſeriam duces. Hec quum ad/
monerē: ⁊ palmā abiecit. ⁊ coronā: ⁊ vt ab inſtituto ⁊ opini/
one ſua deſiſteret ꝑſuaſus abijt

Ad Ariſtippum.

Audio te contra nos exerceri. ⁊ apud tyrannū ſingulis
diebus noſtrā exprobrare pauꝑtatē: quod aliquādo ad fon/
tem holera lauātes in panis obſoniū nos reperiſti. Ego au/
tē quodammodo admiror beate Ariſtippe: vt qui virtutem
laudas paupertates accuſes: ⁊ maxime cum ſocratis audi/
tor ſis. ⁊ me quod idem palliū ⁊ hyeme ⁊ eſtate induor. cum
mulieribus mihi cõmune. quod obſoniū non ex hortis neq;
ex popinis mihi cõparo. ſed ex gymnaſijs Sȝ tu mihi ꝓpter
ſiculas menſas. oblitus mei videris. ⁊ ego tibi non redu/
cam in memoriaȝ. quanti ſit paupertas: maxime Athenis·
neque me eius excuſabo. Non enim ego in te: vt tu in alios
bonum meū repono. Satis tibi ſit. quod mihi De me ipſo
credo· Commemorabo autē tibi. aliquando Dionyſiū ⁊ be
atas eius (quę te delectant) conſuetudines: cū varijs conui/
uijs ſaturabaris. ⁊ quibus nos nunq; perturbamur. hoīes
alios verberibꝰ affectos. alios cruci affixos: ī argaſtula ali/

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

os coniectos videbas. Alioꝝ pterea vxores ad iniuriam ra
ptas Alioꝝ filios ꝛ ſeruos complures non vnius tm̄. neqꝫ ip
ſius tyranni. ſed ꝓphanę etiam multitudinis. nec non ꝛ te ad
neccitatem bibētem: ſtātem: ambulantē. neqꝫ potentem ꝓpter
aureas pedicas effugere. Hęc ego tibi ꝓ illis obprobriis ci-
bi ꝯmemorabo. Nos vt viuamꝰ: lauare holera nouimꝰ Di
onyſii fores ſeruare ignari. ꝛ ꝑfecto melius q̄ꝫ vos q̇ Diony
ſio ꝯſulitis. ꝛ vniuerſę Sicilię imꝑatis. Veꝝ eſto q̄cunque
aduerſum nos dicis: intelligas. ꝛ ꝟba ab effectibus non diſ
ſentiant. Oīa em̄ apud Dionyſiū bona verbis tenꝰ ſunt. Li
bertas āt q̄ ſub Saturno fuit in veſcendi s pultibꝫ inuenit.

D. Phonomacho ſ.

Sedebā in theatro. ꝛ libellos glutine reſarciebā. Venit
Alexander Philippi Mihiqꝫ tm̄ e regione appropinq̄uit: vt
ſoli ſe opponeret. Ego cum papyri ſciſſuras viſu non āplius
aſſequerer. ſublatis oculis: pn̄tem agnoui. Tum ille porre-
cta dextra me noīe appellauit. Ego ꝯtra. Vere inq̄ꝫ inſuꝑabi
lis es adoleſcens. quum parē diis habeas ꝑtātem. Ecce em̄
quod dicunt ſolem lunę obiectu laborare. idem ꝛ tuo aduētu
effeciſti. Tum Alexander iocaris inq̇t Diogenes: Quid io-
cor inq̄ꝫ: Nonne vides inceptā oꝑam tua cā intermittere. cuꝫ
non clarius quam noctu ītuear. ꝛ quum nihil p̄ſtet mihi in p̄
ſentia diſputare ꝯpellor: Nihil inq̇t p̄ſtat tibi rex Alexander
Ne minimū q̇d em inq̄ꝫ. Nullum em̄ rebus meis bellū indi
cit. nihil mihi eripit. quēadmodū Macedonū Lacedomo-
niorūqꝫ ꝛ alioꝝ quorūdam opes: in q̇bꝫ ſingulis rege opus ē
Propter pauꝑtatem inq̇t p̄ſtat. Quam inq̄ꝫ pauꝑtatē: Tuā
inq̇t. quum a deo mendicus ſis. vt oī ferme indigeas Ad hec
ego. Non eſt Alexand̄ pauꝑtas carere pecuniis. neqꝫ maluꝫ
eſt mendicare. ſed oīa cupiditate ꝯplecti. ꝛ vim inferre quem
admodū tu. Propterea meę pauꝑtati fontes: terra ſpelūcę:
pelles ſatiſfaciunt. quoꝝ grā nemo terra aut mari bellū gerit
ſed ſcito nos (vt geniti ſumus) ita viuere. Veſtrę āt ſortis ho
minibꝫ. neqꝫ terra ſufficit neqꝫ mare. Sed his relictis in cę-
lum ꝯtenditis: neqꝫ Homero creditis: q̇ ad nrām emendati
onem: ne hoꝝ cupiditate moueremur: diuerſoꝝ geneꝝ ſuppli

cia deſcribit: Hec ego cū rationib⁹ ꝯfirmarem: plurimo ru/
bore pfuſus Alexander ad quēdam ex ſocijs ꝯuerſus. Niſi eſ
ſem inq̄t Alexander: Diogenes eſſe vellem. Inde me plı̄muꝫ
hortatus: vt ſecum militarē: vix a me dimiſſus abijt

Olympiadi

Noli dolere cum familiarib⁹ Olympias: quod palliū in/
duor: ⁊ hoſtiatim panē mendico Non em̄ turpia ſunt: ⁊ li/
bero hoīe (vt iq̄s) indigna Sed bona ⁊ arma ꝯtra eos: q̄ fal
ſis nituntur opinionib⁹. ⁊ q̄ vite bellum indixerūt. Hec ego
non ab Antiſthene primū didici Sed a dijs ⁊ heroib⁹. ⁊ ijs
q̄ vniuerſam greciā ad ſapiām ꝯuerterunt. Homero videli/
cet ⁊ tragediaꝝ ſcriptorib⁹. Hi nāq̄ Iunonem Iouis ꝯiugē
in ſacerdotis faciem ꝑſam tali habitu fuiſſe ſcpſerunt. Incly
ta p ſacros cogētem numina fontes. Inachidas vite pſtātes
munera nymphas. Et thelephuz herculis filium cū agros p
ficiſceretꝛ: noſtro longe abiectori habitu extitiſſe cum in for/
tune auxiliū vili panno corpus tegeret. Et Vlyſſem Laertꝭ
Ilio domū redeuntem: ſciſſum amiculū. ⁊ fumo ſordidatuz
operuit. En age Olympias nunq̄d hic meus habitus. ⁊ mē
dicatio turpia tibi videtur? an potius bone. ⁊ mira etiā regi
bus. ⁊ cuiq̄ ſapienti ob tenuitatē expetenda? At Thelephus
recupande bone valitudinis grā. Vlyſſes vt pcos iāpridem
infenſos vlciſceretꝛ hmōi habitu latuerunt. Ego vero vt fͤli/
citatē ꝯſequar. cuius minima pticula eſt Thelaphi bonum
Vinco em̄ falſas opiniones. quoꝝ grā non vnū dn̄m elegi/
mus. fugio morbos ⁊ forenſes calamitates Peragro libere
ſub Ioue vniuerſam terrā. Neminē ne magnos dn̄os formi
do Quod ſi hec mea epl̄a. qua me longe meliorē pallio. ⁊ pe/
ra panē etiam ab inferiorib⁹ mendicare oñdi. tibi ꝯſolatōez
attulerit. dijs grās habeo. Sin minus fruſtra dolore afficie
ris

Maronēſibus

Recte feciſtis. quod ciuitatis nomē meliori appellatione
mutaſtis. Pro Maronia em̄ Hipparchiam vocari maluiſtꝭ
Nā ſatius ē ab Hipparchia femina. veꝝ Phie ſtudioſiſſima
q̄ a Marone viro temulento appellari

Crateti

¶ Audiui te vniuerſum patrimoniũ tuum in fiſcum cõtu‑
liſſe: ⁊ in mediũ clara voce ꝓdicaſſe. Crates: Cratetis filius
Cratet liberꝫ facit. ⁊ hoc dono vniuerſam ciuitatẽ delectari:
noſq; admirari taliũ viroꝝ artifices. ⁊ hac grã voluiſſe nos
Athenis ad ſe accerſire. niſi tu ſimẽ haud ignarus: diſſuaſiſ‑
ſes. Laudo aĩm tuum: ⁊ te res tuas publicũ cõtuliſſe. Ma‑
iorẽ in modum letor. Quippe ꝙ ocyus expectatione. melior
q̃ opinarer euaſeris. Verꝫ tu q̃ primum ad nos redeas: velĩ
Adhuc eñ opus ẽ: vt in alijs exercearis. Si qdem minime
tutũ eſt: vt illic morã trahas. vbi tui ſimiles nõ inuenias.

¶ Mitrodi

¶ Non ſolũ panis. aqua. cubile. pallium modeſtiã mei do‑
cent ⁊ tolerãtiam Sed ſi ita dicẽdum eſt. etiã paſtoralis ma‑
nus Utinã ꝑmum illum baculũ cognouiſſem. Cure igit hec
tibi ſit quocũq; ꝑaueris Eſt eñ vite noſtre cõſentanea. In‑
continens ãt mulieꝝ cõgreſſus: lõgum otiũ poſtulãtes: vale‑
re iubeas. Non eñ honorabile eſt ſcðꝫ Platonẽ: vt pauper
id expetat. Illi ãt. ꝙ breui via ad felicitatẽ ꝑperat. mulieꝝ cõ‑
greſſus vtilis ẽ. Sꝫ q̃tum hoc multitudini detrimẽtum affe‑
rat: ab ijs ꝙ didicerunt ĩtelliges. Tu noli ab incepto deſiſtere
noli inq̃: ⁊ ſi qſpiam hmõi vite grã: vel canem. vel aliud q‑
duis appellet

Metrodi

Noli ſtole metrodes: ⁊ nomini ⁊ vite tãtum confidere. ſed
etiã petendo hoĩbus neceſſaria. Non eñ turpe eſt. nam re‑
ges ⁊ principes a ſubditis pecunias milites naues: ⁊ ꝙ ad‑
uerſa laborant valitudine: a medicis remedia Armantes ab
his quas in delitijs habent: oſcula ⁊ contactus poſtulant.
Et herculem ferunt etiam a ſenſu carentibus vires accepiſſe
Non tamẽ gratuito petendum eſt. neq; vt deteriora reddas.
Sed ad ſalutem omniũ nature neceſſitatem petere oportet.
Quod quũ feceris Herculem Iouis filiũ imitare. vt ſcilicet
maiora reddas quam accipias. Quorſum hec? ꝙ non ad ve‑
ritatem eſt gloria. pro qua vbique contende. ⁊ ſi nihil conſe‑
quaris. Bona eñ quedã conſuetudo eſt. huiuſmodi aduer‑
ſum bellum. Ferunt Socratez dicere. bonos nõ petere: ſed
poſtulare. Coꝝ eñ omnia eſſe quemadmodũ ⁊ deoꝝ. Quod

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

hinc colligere conabaꝛ. qm̄ oīa deoꝝ ſunt. cōia āt amicoꝝ. ꝙ bonus eſt: is deo amicus eſt Petes igiꝛ tua.

❡ Timomacho

Ueni Cyzicū. vbi inter deābulādum ianuā quādam his vꝰ ſibꝯ inſcꝓtam ꝯſpicatus ſum. Natus Jouis fortiſſimus vir hercules Hic habitat. intret hanc domū nihil mali Conſtiti ⁊ cum legiſſem ꝑtereuntem quēdam ſciſſitatus ſum. quis et vn̄ eſſet eaꝝ ędium dn̄s: Qui cū me cibi petendi cā rogaſſe ar bitrareꝛ. Rn̄dit neqꝫ homo Diogenes. Sed abi hinc. Tunc ego mecū Profecto hic mihi videꝛ. ꝙcunqꝫ ſit ex vꝰbis ſuis ſi bi hoſtiū clauſiſſe. Jn̄ paululum ꝓcedens: alias fores ꝯſpi cor: eodē inſcriptas etiam iābico. Hic inqꝫ Quiſnā habitat: Publicanus inq̄t homo vulgaris. Tūc ego: Hanc ne malo rū ianue inſcꝓtionem habent an bonoꝝ: Utrorūqꝫ inquit. Hic ego. ⁊ q̄ nam grā (ſi ita vobis expedit) hoc iābico portaſ ciuitatis nō inſcribitis: ſꝫ domoꝝ fores. q̄ herculem capere non pn̄t. Aut em̄ ciuitatem hanc inſcꝓtionem hr̄e oporteret non domos. aut publica vobis mala nocere non pn̄t. ſed pri uata. Neſcio inq̄t ille Diogenes ꝙd tibi rn̄deam: At ego. ꝙd inquam vos Cyziceni malū eſſe arbitramini: Morbum in q̄t pauptatem. mortē. ⁊ id genus alia Hęc arbitramini ſi do mum vr̄ām ingredienꝛ vobis nocumēto: fore Si non ingre dienꝛ minime. Quid ni inq̄t: Sunto hęc inqꝫ vt dicis. Sed nunꝙd ſi ea nos mala nō attigerint. ledent minime Sꝫ ſi nō attigerint nos domi: igiꝛ non attingere pn̄t. nos in foro. Eſt ne aliꝙs: q̄ dū in foro ſumꝰ. malo interdicat. ne nos attigat Quid nam tibi reſpondeam inquit neſcio Quid ꝑterea ma lum ne cū domū veſtram ingreditur. vos lędit. an cū vos ip ſos Cū nos iq̄t. ergo cū opus eſſet vos iambico īſcribi īſcri bitis ianuas. ⁊ quonā pacto hercules cū vnus ſit. tot ꝑt do mos habitare Jn hoc ſane maxima ciuitatis veſtrę ſtulticia oſtendiꝛ Ei que nam inquit decentior poſſit fieri inſcriptio: Oportet ne inquā omnino ianuā inſcribi Sane inquit Tū ego Audi igiꝛ Hic pauperies habitat intret nihil mali: Ad hec ille Dic queſo meliora Nam hoc malum eſt Malum in quam veſtra non mea ſententia Sed nunquid indoꝝ boueſ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

conſumit pauptas: Per deos nō ne malum eſt. Et quidnam facit inq̄: quam ob rem malā dicis famen inq̄t. frigus contē ptum. Sed nihil hoꝝ q̄ dicis facit pauptas Nunq̄d fames: Siq̄dem multa humi naſcunt. q̄bus ⁊ famē poſſumus ⁊ frigus depellere. Neq₃ eñ reliqua q̄ nuda ſunt animantia: frigus ſentiunt. Natura inq̄t ita muta inſtituit. Tum ego homines ratio ita facere edocet. Verum multi ſcire diſſimulāt propter molliciem: Sed habēt in hac vita auxilia. animaliū pelles. ouium vellera edificioꝝq₃ ac domoꝝ parietes. Neq₃ p̄terea cōtemptum parit pauptas. Ariſtidem ⁊ q̄dem pauperem aliquādo vectigalia exigētez nemo ꝯtempſit. Neq₃ Socratem Sophornici filium Siq̄dem pauptas nemini detrimento eſt ſed malicia. Quid inq̄t Apud vos huiuſmodi pauptas (vt eſt) ſit veſtra ſentētia eligenda: Veꝝ innumera a vobis mala abigit. Quenam: Dic q̄ſo. inuidias. odia. calumnias. parietum pfoſſiones. cruditates. tormenta. alios morbos quā grauiſſimos. inſcribite igitur ianuas veſtras. Non herculem apud vos ſed pauptatem habitare. Siq̄dem q̄ hercules interimere poteſt monſtra: ea nullā vobis formidinez incutiunt Hydre videlicet. tauri. leones. cerberi. quoꝝ nonnulla ipſi venatu pſequimini: Veꝝ q̄ paupertate abigūtur Ea moleſta ſunt. ⁊ q̄dem modica impenſa cuſtodem veſtraz aletis pauptatem. In hercule āt multa conſumetis. Sed infamis inq̄t pauptas ē Hercules gl'oſus. Tibi inq̄ pauptas infamis ē. Augee ſoꝛ Diomedi thraci. ⁊ aliis hercules. Ad hec ille nō pſuades mihi Diogenes. vt pauptatis noīe ianuam inſcribā. q̄re aliud iuenias. vt hercul' inſcptōem tollēdaz mihi pſuadeas. Inueni inq̄. Audi Hic iuſticia habitat nihil ineat mali Tuz ille aſſentior tibi inq̄. ñ tñ vt herculē deleam ſ₃ iuſticiā aſſcribā. Recte facies inq̄. qd quū ſcpſeris. ſupin⁹ dormias: vt Vlyſſes neq₃ q̄cq₃ āpli⁹ verecare. Faciā inq̄t ⁊ tibi hēo grām qd nos a prauis affectib₃ liberos Diogenes reddidiſti. Hec in Cyzico amice Thimomache correximus.

¶ Perdice

¶ Pudeat te eoꝝ q̄ mihi minaris. S₃ q̄d tibi nō obſeq̄r. ne Eriphille peior euadam: ne ve mores meos male pmutem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

Jta ne me facturum cenſes. ⁊ rationes me ſequi non recorda-
ris. Minaris āt minas Cantharidis. h̄ eſt mortē. neqꝫ itel-
ligis hoc pacto te mihi potius diſſuadere Eſt em̄ q̄ noſtri cu-
raꝫ habet. ⁊ maloꝝ opeꝝ debitum ſupplicium̄ exigit. ⁊ a viuē-
tibꝫ q̄dē ſimpliciter a mortuis āt decuplum. Hęc ego nulla
minaꝝ tuaꝝ formidine ad te ſcripſi Sed vt mei gratia malo
aliquo affeceris. Monimo.

Cuꝫ Epheſo ꝓfect⁹ es Rhodium: prope dolioꝝ certaris vi-
ſendi grā. nauigaui Egreſſus e naui: in oppidū ad Lacidam
hoſpitē diuerti Qui cuꝫ forte me applicuiſſe ꝑſenſiſſet: e foro
diſceſſit Ego āt pagrata vrbe nuſquā ei obuiam fctūs. cū eū
in vrbe eſſe intelligerem: in deoꝝ hoſpiciū libens me contuli
Poſt terciū. vl' q̄rtū potius diē: cū me in via (q̄ ad caſtra du-
cit) offendit: ⁊ ſalutauit me: ⁊ domū obtulit Ego nihil ei ſuc-
cēſens: qđ me tot diebꝫ nō ꝯueniſſet Turpe inqꝫ eſt Lacida.
Si deos Qui cū appellēti mihi dom⁹ tua clauderet. benig-
ne me ſuſcepunt deſerā. Veꝝ cū dij nulla huiuſmōi re offēdi
poſſint. ſꝫ nos ob nrāꝫ ībecillitatē ęgre feram⁹: veniam ꝓus
tm̄ (ſi placet) in gymnaſiū exercitationis grā aſcendam⁹ Nō
ei oportere arbitror ſi ad te melioribꝫ relictꝭ hoſpitibꝫ. diuer-
tā: corpus ꝯtēnendum. Bn̄ inquit dicis Diogenes: neqꝫ te
cogo: vt deos reliquas Ego āt aſcēdi in caſtra ⁊ inde i Laci-
dę domū diuerti Vbi apparatus erat. nō qui nature ⁊ hūanę
neceſſitati ſufficeret Sꝫ inani opinom q̄ alij ſuperāt. Lecti
nanqꝫ ſtrati erāt ꝑ qꝫ ſūptuoſiſſimi. ⁊ mēſę e regione poſite. a-
lię q̄dē nucee. alię acerne plenę argenti fulgebāt. Jbi ⁊ miſtri
alij vaſa parabant. alij alijs vacabāt miſterijs Quę oīa con-
ſpicat⁹ in hoſpiciū tuum inqꝫ veni Lacida vtilitatē aliquaꝫ
ꝯſecutur⁹. tu āt īimicoꝝ more paraſti cōuiuium Quare iube-
as hęc oīa hinc auferri Nos āt aſpicias vt heroas in Jliade
homer⁹ in pelle bouis ſiluestrꝭ. vl' vt Lacedemonij in toris.
et ſine corp⁹ quibꝫ aſſuetū eſt diſcūbere. Seruus hic vn⁹ ſit
qui miniſtret Sufficiunt huic operi manus noſtrę. Et enim
hac gratia. nobis a natura datę ſunt Pocula nobis. Sint e
vili luto fictilia Potus ex fonte aqua. Cibus ſit panis: pul-
mentuꝫ ſal vel naſturtium. Hunc ego victum. hunc potum

8

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

ab . Antiſthene didici . non tanq̄ȝ mala : ſȝ omniū optīa ⁊ quę facilius inueniri poſſint in via . quę ad facilitateȝ ducit Quę diuitijs oībꝫ p̄ferenda . ⁊ maximo ī honore habēda ē Eſt via ī loco munitiſſimo ⁊ abrupto accliuis ⁊ ardua . quā ob eiꝰ aſ// peritatē vix nudi ſinguli ſuperare poſſunt . nedum onere ali// quo ⁊ vinculis īpediti . ſȝ neqȝ q̄ rex aliquid neceſſariū paret Intereundū victū inuenire poſſumus . herbā aut naſturtiuȝ potū aūt facillimū aquā Maxime v̄o vt ꝑfacile ābulemꝰ na ſturtio aqua leui pallio aſſueſcere nos oportet . Suſcipiēdū cōtra terręna certamē Nā in ſummo conſtitutꝰ Mercuriꝰ p ficiſcentes deturbat . q̄ in quā viaticū non habent . In nulla cuiuſquā ope iter faciūt Hoc ego victu p̄mū apud Antiſthe nem aſſuetꝰ ad fęlicitatꝫ viā vno ſpiritu ꝑꝑaui . ⁊ aīponūt ne qȝ (quę alant) Tyrānum intelligūt . Ex illo cū iuxta accederē Hęc inq̄ȝ ꝓpter te fęlicitas ꝑpeſſus ſuȝ ⁊ ꝑfecto magnū bonū eſt aquā bibere . ⁊ naſturtiū eſſe : ⁊ humi ſomnū capere . Tum illa . Ego tibi inquit hęc facillima reddaȝ . ⁊ diuitijs potiora quas mihi hoīes aīponūt . neqȝ quę alant tyrānū ītelligunt Ex illo ego fęlicitatꝫ v̄bis auditis . non ampliꝰ illa exarcitati onis gratia : ſed voluptatis comedi ⁊ bibi Iuuit me ad hanc rōneȝ ⁊ ꝯſuetudo . quā q̄cunqȝ ꝯtempſerit . magnuȝ accipiet detrimentū Quare huiuſmōi mihi Lacida cęnas parato . id qđ optimū in vita ē . fęlicitatem ſequutꝰ Diuitias āt ijs reli// quas . qui a recta via aberrant . qꝫ ſi ęq̄ aīo audieris . illud di// cam . huiuſmodi me ſꝑ cęnis impoſterꝫ . ⁊ hoſpites accipias . Hoc pacto nunq̄ȝ qui ad te venient hoſpites declinabis . ⁊ q̄ ad te diuertere ceſſabūt : ſępenumero quęres . ita oī careb re// p̄henſione Hęc ego Rhodi apud Lacidam hoſpitem loquu tus ſum .

Monimo

Cum certamina longius differētur . ⁊ tu his relictꝫ in Olym pia te ꝯtuleris Ego q̄ maiorē in modū ijs delector Alias nū dinas expectaui Interea dum in foro cum populo verſarer . et ſpatio quędam vltro citroqȝ . conficerem . ⁊ nunc venden// tes . nunc fabulantes . philoſophieqȝ . aut vaticinij profeſſo// res intuerer . quodam de ſolis natura ac poteſtate diſſerente

et oib⁹ ꝑſuadente. prodij in medium: ⁊ qn̄ inq̄ philoſophe e cęlo deſcendiſti? Qui cū nihil mihi reſpōderet. ⁊ q̄ aderant diſ cederent. ſolus cęli effigiez in ciſtella ꝯponebat Inde ego va tem: q̄ in medio coronat⁹ ſedebat: pluris ſe faciens: q̄ ipe a/ pollo diuinationis auctor ꝑter greſſus interrogaui. Bonus ne eſſet vates. an mal⁹? Cū ſe optimuz reſpondiſſet. tūc ego ſublato baculo Quid facturus ſim. inq̄ vaticinare. te ne ꝑ/ cuſſero. an nō? Is cū parūper cogitabund⁹ tacuiſſet minime reſpōdit Tum ego eū irridens ꝑcuſſi Qui aderant acclama/ runt Ego ꝟo Quid acclamatis inq̄: num qm̄ maluz vatē de ꝓhenſum ꝟberauim⁹. cū hi. ⁊ alij q̄ in foro aderant. auditis que feceraz. dimiſſis coronis me ex illo ſequerenť. ⁊ ego de to lerātia ſępenumero diſputarē. mea ꝟba accipiebant. ⁊ ſermo nib⁹ meis. aut cęne aderāt Propterea mihi alij argentū. alij argento non viliora afferebant Multi ad cęnam inuitabant Ego a frugi hoib⁹ victū capiebam: a malis minime. ⁊ q̄ mi/ hi ob ea quę ꝓmum acceperam gratiā habebant. iterꝫ accipie bam. a non habentib⁹ āt nihil amplius Verꝫ ab his querebā qui mihi panem largiebāť. ⁊ a me fructum capiebant Alios recuſabam minime licere. rat⁹ vt ab his q̄ nihil a me accepiſ ſent. quicq̄ acciperem Cęnabam āt non apud omnes. ſz eos duntaxat. q̄ medicina indigerent. Erant āt ij. qui Perſarꝫ re ges ſectabātur. Diſcubui igiť apud ditiſſimū quēdam adu/ leſcētulum in triclinio pictura. auroq3 oi ex ꝑte q̄ ornatiſſiō Quum igiť ſpuere vellem. excreaui. ⁊ circūactis in ōnem ꝑ/ tem oculis. quum nullus mihi ſpuendi locus relinqueretur ipſum inſpui adoleſcētulum. Qui quū de me q̄reretur. noīe eum appellās. Quid inq̄ de me ⁊ nō de teipſo ꝯq̄reris. q̄ tri/ clinij parietes ⁊ pauimēta tāto ſtudio exornaſti. ⁊ te dumta/ xat inornatū reliq̄ſti. vt aptiſſimus. in quē ſpuerem: loc⁹ vi/ ſus ſis. Tum ille impitiam nrām mihi arguere videris Verꝫ nō iterꝫ hoc dixeris. Te em̄ ne pedem q̄daz āplius relinquā. Poſtridie e⁹ diei ſuis diſtribut; diuitijs. ⁊ perā ⁊ duplex pal liū accepit. Hęc ex q̄ in Olympia ꝓfectus ſum. ꝯtigerunt

¶ Crateti

Et ad ſtatuas q̄ in foro ſunt accede. ⁊ panem pete. hęc em̄ cu

ra quodāmodo bona eſt. Inuenies em̄. ⁊ hoīes. qui minꝰ q̄ȝ ſtatuę ſentiāt. ⁊ q̄ ſpadombus potius. ⁊ ſcurris q̄ȝ tibi quicq̄ȝ largiantur Noli admirari. q̄ſqȝ proximū ſibi. ⁊ non q̄ longe abeſt veneratur. ꝓximi autē ſunt ⁊ qui multitudini placent. ſpadones potius q̄ȝ philoſophi.

Crateti

Multi cū breuem ⁊ facilem viam. quę ducit ad fęlicitatē eſſe audiunt. volunt queādmodū ⁊ nos philoſophari. Cum vero ad eam ꝑueniūt. ⁊ eiꝰ intuētur difficultatē tanq̄ȝ feſſi deſiſtunt Inde non ſuam molliciē. ſed torporem noſtꝝ accuſant. Verꝝ tu ſine eos in ſuis dormire voluptatibꝫ. in quibꝫ nō coviuunt labore in quo nos eſſe dicūt. Sed longe grauiori. cuius gratia omni tempore turpiſſime ſeruiunt Tu v̄o ꝑſeuera vt cepiſti. ⁊ reſiſtere ꝑiter. ⁊ voluptati annitere: ⁊ labori Vtrunqȝ em̄ nobiſcū certare ſolet. ⁊ imprimis eſſe nobis impedimēto. Illa q̄dem qđ ad turpia nos allicit. hic quod metu nos a v̄tute abducit.

Monimo

Curę tibi ſit ex hac vita migratio. Curę āt erit. ſi te mori meditaberiſ: hoc ē ſi adhuc viuēs aīam a corꝑe ſeꝑaueris. Hoc em̄ mihi videꝛ Socrates appellaſſe. Siq̄dē meditatio res facillīa ē. Phare ⁊ ꝯſidera: q̄d tibi ⁊ natura ⁊ lege magis ē ꝯſiderādum. In hoc dūtaxat aīa a corꝑe ſeꝑaꝛ. In reliq̄s rebꝫ minime. Sȝ quum videt. audit. olefacit. guſtat. adeſt corpꝰ. q̄ſi ex eodē capite vtꝝqȝ penderet. Quum igiꝛ mortē nō meditamur moleſtior vitę finis nobis expectādus eſt. Aīa nāqȝ q̄ſi delitijs quibuſdā amiſſis mꝫrore afficiꝛ. ⁊ ſumma cū moleſtia vita cedit. etſi phoꝝ animis obuia fuerit. in via maiorē in modū laborat. Diſcedit em̄ ⁊ ſine duce in p̄cipitia hiatus flumina: quoad in ꝓfundum deferaꝛ. Siq̄dem oēs eā fugiunt vtpote. quā multa in vita ꝯmiſiſſe exiſtimāt. dum deteriori ꝑti totius principatū ꝑmiſerunt. quo tanq̄ȝ in peioꝝ ſtatu multa iniuſte facere coacta eſt. Verꝝ vbi optimū meditaticrimus meditatōem: ⁊ vita ſuauis ē. ⁊ mors minime moleſta: ⁊ via ꝑfacilis Siq̄dem quicūqȝ ei animę obuiā fit hoſpitio in ſummis delitijs ſuſcipit. ⁊ tanq̄ȝ venatiōem pulcherri

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

mā ſummo cum hōre: ad claros inferoꝝ iudices abducit Ipſa vero vt q̄ meditata ſunt ſola viuere: nō moleſte corpus relinq̇t. Preterea p̄cipuus quidā honor hm̄oi animis. quibuſ corpus nō nimię curę ē apud inferos habet. Credunt em̄ deditas corpori aīas prauas. ⁊ illiberales. Quę āt ei non nimium afficiunt bonas ⁊ nullius impio obnoxias. Quippe q̄ in vita oībus dominātur. ⁊ quidam impioſe. ⁊ ꝓpterea ad iuſta dūtaxat. ⁊ quidā facillime erigunt. nullis omnino vitijs obnoxię q̇bus corpus eā cogit animā delectari. q̄ voluptatibuſ dedita ē more piſcis. vel alteriꝰ bruti ſubiecti deterioris imperio. qđ ſi te mori meditaberis: hęc te ſequent. quādo hinc migrare oportebit: hic āt primū vitā dulciſſimā viues. Viues em̄ liber impabis: nemini ſeruies. parū ad corporis tm̄ neceſſitatē ſollicitus. ad totius alimētum tacēdo. impando. aſpiciēdo. q̄ dij hoībus modeſtis. ⁊ q̇ a vitę feritate cędium ⁊ rapinaꝝ plena abſtinēt p̄pararunt. nulla magnarū ⁊ diuitiarum reꝝ. ſed p̄uaꝝ. ⁊ non hoībus tm̄ communiū: ſed mutis etiā cupiditas. Siq̇dem ob plurimaꝝ reꝝ. Et edendi. ⁊ bibendi. ⁊ rei venereę appetitum oēs homines mali ſunt. ⁊ brutoꝝ ſimiles

¶ Eugneſio

Veni Megaris Corynthū. vbi in foꝝ ꝑfectus ad puerorū ludū ꝯſtiti. q̇ quum nō recte v̄ſus canerēt. ſciſcitāti mihi: q̇ſnā ipſoꝝ eſſet p̄ceptor? Rn̄derunt Dionyſiū Sicilię tyrānū quos quū me irridere: neq3 veꝝ dicere arbitrarer. Ludū ingreſſus: ſedato aīo ſedi illum expectās. Qui in foꝝ em̄ profectum dicebāt. non multo poſt rediJt: quū ego aſſurgens his cum v̄bis ꝯpello. q̄ non bene Dionyſi doces. Ipſe vero ſui miſericordia motū ratus ob amiſſam tyrannidem. ⁊ fortunę mutationē: hoc inquit pacto Diogenes humanę ſeſe res hn̄t Veꝝ tu ꝑhumanę facis quōm nr̄ę miſereris calamitat. Cui ego veꝝ aperui. Nō q̄ tyrānidem: inq̄3 amiſeris. idcirco doleo Dionyſi. ſ3 qđ libere in gręcia v̄ſaris. q̄q3 a Siculis calamitatibꝫ liberatus es: q̇bꝫ te abſumi oportuit cū terra. mariq3 tot mala ꝯmiſeris

Chramide

¶ Captiones mihi ⁊ fallacias familiaris tuus Euremo p//

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

poſuit. ꝙ maxime fieri pt̄. elaboratas. Ego aũt ijs virtutẽ ho
norari non cenſeo. ſi manibus ⁊ obſcuris pyxidibus ſimiles
ſunt. ſʒ viuendi rõne. quam nudã vnumquẽqꝫ pręſe ferre oꝫ.
Nã poſt difficiles ⁊ elaboratas inꝗſitiones gnõſus ⁊ ſapiẽs
Euremõ de maternis in prẽm rebus tm̄ non nudus pugna/
uit. ⁊ ſapiẽtis pugnã nonnulli ex vulgi numero. ⁊ vicioſi ho
mines diſſoluerunt. Oportuit em̄ ſi virtutem familiarẽ ha/
buiſſet. vel ab ipſo principio pecuniaꝝ cohibere cupiditatẽ.
quę oĩm maloꝝ non honeſtiſſimę philoſophię cã ẽ. Cuius of
ficium eſt vt oẽs cohibeat affectus. Veꝝ Athenienſes ijs ſi
miles ſunt. ꝗ quum ſeipſos ſanare nõ poſſint alijs mederi ꝓ
fitentur

Platoni Philoſopho

Abominaris palliũ meum. ⁊ pęrã. tanꝙ mihi moleſta ⁊ gra
uia: ⁊ vitę nihil penitus ꝯferentia. non recte facis. Tibi nã/
ꝙ moleſta ſunt. ⁊ grauia: ꝗppe ꝗ in tyrannoꝝ ꝯuiuijs immo
dice ſaturari. ⁊ pecoꝝ ventre nõ animi virtute ornari didici/
ſti. Ego aũt ex quo ꝟtutem ãplexus ſum: nihil magis ꝯtra vo
luptatẽ: ꝙ tolerãtiam pręme ferẽdum mihi ꝑſuaſi. Siꝗdeꝫ
pręcęteris hoĩbus me vitę vtilitatẽ afferre arbitror. non tam
ex ijs ꝗbus vtor. ꝙ ꝗbus talis appareo. Quis em̄ cõtra tenu
em. ⁊ paucis cõtentum hoĩem hoſtili aĩo pugnare aggredere
tur? Cõtra quos aũt. ꝗ hmõi delectãtur impetum facerẽt. nõ/
ne cõtra regem aut populũ? Ex ijs igitur hęc ſequũtur. Om/
ni penitus malicia aĩa purgatur: inanem cõtemnit gloriã im
modicas reſpuit cupiditates: ꝟa dicere. ⁊ ab oĩ abſtinere mẽ
dacio didicit. ꝙ ſi tibi hęc nõ ꝑſuadent: dede te voluptati. ⁊
nos ta nꝙ paꝝ ſapiẽtes irrideas.

Zenoni

Neqꝫ vxor ducẽda eſt. neqꝫ educãdi liberi. eo qꝺ humanũ ge
nus ſit imbecillũ. Nã nuptię curas afferũt. ⁊ filij mœrore hu
manã afficiunt ĩbecillitatẽ. Qui igit̃ ad nuptias ⁊ filioꝝ edu
cationẽ opis ⁊ auxilij grã adducunt̃. quum poſterius intelli
gunt. q̃ntis moleſtijs diſtrahãtur eos incepti penitet. cũ ꝑn
cipio eas vitare potuiſſent. Qui aũt nullo mouet̃ affectu. ſatis
ſibi ſua ad patiẽtiã fore arbitratꝰ nuptias ⁊ liberoꝝ vitat ſol

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

licitudinē. Ueꝝ eñ uero vita hoīm deſerta relinqͣtur. Dices
eñ vnde erit ſucceſſio? Utinā e vita mollitia tolleret: ⁊ ōnes
ſapiētes efficerētur. Nunc ꝙ nobis fidez adhibuerit. fortaſſe
deſeret. Oīs āt vita negligit liberoꝝ ꝓcreatōem. ꝙ ſi huma//
num genus defecerit. nō tam deplorādum eſt. ꝙ̄ʒ ſi muſcaꝝ ⁊
crabronū genus intereat Eiuſmodi nanqʒ verba eoꝝ ſunt. ꝙ
reꝝ naturā non cōſiderant

¶ Hipponi

Hortaris me. vt ad te ſcribā: qͦd tādem de ſepultura ⁊ morte
ſentiā. ac ſi ꝑfectus Phūs minime futurꝰ ſis. niſi id a nobis
didiceris Ego āt ſatis nobis arbitror: ſi ẛm ꝟtutē. ⁊ naturaʒ
vixerimꝰ. qͦd in nrā eſt poteſtate. Queꝫ āt poſt mortem ſūt a
natureꝫ ratione ſeparari. quēadmodū queꝫ ante generationem
nobis ꝑſuadendūʒ eſt quo eñ mō homo natus ē: eodē diſſol
uit Nulla igit omnino futuroꝝ formidine moueare: cū nihil
ſenſurus ſis Ego cū moriar iuxta me baculū ponēdū ſtatui:
vt queꝫ me offenſū venerint aīalia abigā

Icete

Nō moleſte fero pater. qͦd canis appellor: ⁊ duplici īduor pal
lio. ⁊ peram fero. ⁊ baculum Si qͥdē potius letādūʒ tibi eſt.
ꝙ̄ʒ iniquo animo ferendū. qͦd paucis ꝯtētus ſit filius tuus. ⁊
ijs liber opinionibꝫ. ꝗbꝫ oēs ſeruiunt ⁊ greci. ⁊ barbari No//
men eñ cū rebꝫ inſitū nō ſit. nota ꝗdaʒ eſt quodāmodo gl'oſa
Celi nāqʒ canis appellor qm̄ illi ſimilis ſum Nā nō ẛm opini
oneʒ. ſʒ ẛm naturam viuo. ſub ioue liber. ⁊ in eo non in ꝓprio
bonū repono. ⁊ ſtola qͥdeʒ homerus Ulyſſē grecoꝝ ſapiētiſſi
mū. cū domū rediret ex ilio: mineruꝫ monitu indutū ſcribit.
ꝙ tam pulchra eſſet vt non hominum. ſed deorum inuentuʒ
profiteretur Et veſtē. tunicamqʒ dedit velamina prima Ui
lia nigranti iam pridem ſordida fumo Et leuia adiecit velo//
cis tergora cerui Et baculum ⁊ turpem ꝑtuſaniqʒ vndiqʒ pe
ram Hinc anſam e tortis humero ſuſpenderat herbis. Eſto
igitur bono animo pater. nec nominis. quo me appellāt nec
ſtoleꝫ te pigeat Nam alterum canis inuentū ē: alteꝝ dei

Sinopenſibus.

Uos me exilio damnaſtis. ego vos domo. Naʒ vos Sino

pem hĩtatis.ego ãt Athenas.hoc ẽ vos cum negociatoꝛibꝫ.
ego cum Solone.ꝛ ijs q̄ greciã a medis liberauerũt. Vos q̄
de haurigis.ꝛ vicinis acheis.ꝛ hoĩm gñe grecis inimico vti
mini. Ego delphis.ꝛ heliẽſibꝫ.q̄bꝫ cum ꝛ dij hñt ꝯſuetudīeꝫ
Sꝫ hoc:ne nũc vobis ꝑmum videat̃.vtile nobis iam ꝓdem
fuit ſcete pꝛis tꝑibus. Nũc vero vnum id vereoꝛ.ne patrię
grã non credar modeſtus eſſe.qꝛ em̃ me exilio dãnaſtis hoc in
meã facit defenſionem.ꝛ nihil hoc mihi magis ꝑſuadet. Si
q̄dem longe melius ẽ a vobis accuſari:q̃ꝫ laudari. Verꝫ tñ ti
meo ne communis.q̄ de patria mea ſermo habet̃:mihi noce
at. Neqꝫ alterius rei nullã rõnem habeatis. Melius em̃ eſt
vbicũqꝫ q̃ꝫ ita vobiſcum hĩtare

Antiſcheni

Cũ ex Pireo in vꝛbẽ aſcẽderem.a ꝯuiuio quodã adoleſcẽ
tuli obuiã mihi facti ſunt.male mihi cantu blãdiẽtes Quos
quũ tanq̃ꝫ hamus moratꝰ eſſem.abſcedamus a cane dixerũt
Tũc ego. Eſtote inq̃ꝫ bono aĩo.hic canis talia non moꝛdet.
Q̄d ſimul ac dixi.triſticia q̄dam affecti coronas capite dire//
ptas laniataſqꝫ.ꝛ ꝑtextas.q̃s ad oꝛnatum induerãt.abiece//
rũt.ꝛ taciti meis ṽbis auditis ꝯtinuo in vꝛbẽ reuerſi ſunt

Crateti

Cũ Thebas pꝛoficiſcereris.ſub meridiẽ ex Pireo in vꝛbẽ
aſcẽdi. Cunqꝫ ob caloꝛem vehemẽtius ſitirem.fontem pete//
rem. Ibi ꝓmenti mihi ex pera poculũ.quidã deoꝝ.q̄ foꝛenſi
um reꝝ curam hñt.ante oculos adſtitit .Qui iunctis in ca
uum manibꝫ e fonte aquã hauſit.bibitqꝫ. Tunc ego id mihi
ꝯmodius poculũ arbitratus.tam bono.ꝛ bonaꝝ reꝝ ꝑcepto
re vti non puduit Et ſapienter q̄dem. Abieci igitur quod ha
bebã:poculũ.ꝛ tam ꝑclaꝝ inuẽtum tibi q̃ꝫ pꝛimum litteris
ſignificãdum duxi:quippe qui nihil bonoꝝ ſiue te cognoſcẽ//
duꝫ mihi ſtatuerim. Tu ãt hoc publice in foꝛo diſſemines ve
lim. Sunt ꝛ nobis alia ꝑterea multa ſapiẽtia plena.q̄ ex ꝑte
inuenimus. Ampla nãqꝫ natura ẽ quam ab opinione ꝛ vita
eiectã in hoĩm ſalutẽ ꝯuertimus.

Hipparchie.

Delectoꝛ deſiderio tuo.quod mulier Phiam expetas.ꝛ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

noſtrã ꝯplexa ſis opinionẽ. cuius auſteritate etiã viri ꝑ terrẽ
tur Aleꝝ vt principij tui optatum tuũ finẽ ꝯſequaris ꝯtẽde.
Quem ꝯſequeris ſcio. ſi a Cratete viro ꝑſapiẽte. ⁊ nob̄ Phi
loſophie auctoribꝫ nũꝙ̃ diſceſſeris. Crebras autẽ nobis lit/
ras dato multũ nãqꝫ epiſtolę. neqꝫ minorẽ vim habẽt. ꝙ̃ p̄ſẽs
diſputatio.

Antipatro.

Noli nos reꝑhendere. quod cũ nos in. Macedoniam accer
ſiueris. tibi non paruimꝰ Non enĩ eo feci. qđ Athenienſem
ſalem tuę mẽſę ꝑtulerim Neqꝫ cõtemptum in me aut ambiti
onem ſuſpiceris. Quoꝝ grata alij fortaſſe id facerent. vt mul
titudini magnanimi viderentur. quod reges parui facerent
Sed nobis ꝙ̃ Macedonum menſa Athenienſis Sal lõge
eſt familiarior. Noſtri igitur dogmatis obſeruãtia potiꝰ. ꝙ̃
tui ꝯtemptu tibi nõ paruimus Ignoſce itaqꝫ nobis. Si ꝗdẽ
ſi pecora eſſemus ignoſceres non parentibꝫ Neqꝫ enĩ ⁊ regis
et pecoris victus idem eſt Quamobrẽ ſine fortunate Antipa
ter vnumquẽqꝫ ibi viuere vbicũqꝫ ei licet Hoc enim pręcete
ris regium eſt.

Perdice

Si ꝯtra gloriam pugnare vis abiectis hoĩm affectibꝫ me ac
cerſe. poſſum enĩ hãc ſubire militiã Aleꝝ ſi ꝗd adhuc aduer/
ſus hoĩes tibi faciendũ relinꝗtur. ⁊ ferme bellũ nõ ſẽtis. ſine
nos Athenis eſſe. ⁊ Alexandri milites ad te accerſito quorũ
opera. ⁊ auxilio. ⁊ Illyrios. ⁊ Scytas ſubegit

Alexandro

Scripſimus ad dyoniſiũ. ⁊ perdicã p̄terea. ⁊ ad te. qui cum
aduerſus hoĩes bellũ geritis principatũ optinere arbitrami
ni At ꝗ plurimũ ĩtereſt Alteꝝ nãqꝫ. clemẽtia eſt Alterum qua
hũano genere vtimur ſcia. ⁊ optimi alicuiꝰ grã oꝑatio Tu ãt
ꝯtemplare. ꝗd nunc facias nihil ſane noſti Cõmitte te alicui
ꝗ tãꝙ̃ medicus tibi egroto medeat᷑: ⁊ falſa. ꝗ̃ imbutus es o/
pinione liberꝫ reddat. Tu enim vt mali aliquid facias ꝯten/
dis Boni aũt. ne ſi velis ꝗdez. potes quicꝙ̃ facere. Pręterea
ꝑncipatꝰ ⁊ impiũ nõ eiuſmõi ẽ vt cũ peſſimis hoĩbꝫ hẽamus
ꝯſuetudinez. ⁊ ſꝑ quicũqꝫ nobis obuiã fuerit ꝯplectamur. B
ꝫi. nõ mõ mãſuetiores ferę nõ faciũt Aleꝝ ne lupi quidẽ quo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

nullū neqꝫ peius aīal eſt neqꝫ dānoſius. q̄s mihi tua videris
ſtulticia ſuꝑare. Hi nanqꝫ dumtaxat malicia ꝯtenti ſunt. tu
aūt mercede peſſimos hoīes allicis. ⁊ in poteſtatem ꝯſtituis
vt male opentur. Preterea ⁊ q̄ ipſi: ⁊ longe iniq̇ora aggrede//
ris. Dāna hec tādem: ⁊ reſipiſce. Ubi nam terraꝝ es. q̄d tibi
iſti apparatus: ⁊ tantaꝝ reꝝ ſtudium tibi vtilitatis afferunt:
Nolim ſane iſta faciēdo Ullo te hoīe meliorem arbitreris. q̄
ſi nullo melior es. neqꝫ hoc quicq̄ꝫ curas. putas ne. q̄ moliris
aliud eſſe q̄ꝫ calamitatem formidinē. ſumma ꝑicula. Atqꝫ ne
ſcio. Ubi in maiores poſſes incidere calamitates. q̄ꝫ q̇bꝫ op
primeris. ⁊ quiſnā iniuſtus nō infelicīſſimus ē. Quis maluſ
⁊ violētus nō idem male opat̄. ⁊ nihil quicq̄ꝫ hꝫ boni. ⁊ hec ti
bi vita bonū quoddā eſſe videt̄. Pro q̄ ſubeundum tibi ꝑicu
lum arbitraris vel maximū. dum tue poſſis ſatiſfacere cupi//
ditati. Neqꝫ reputas eos tibi maxime inſidias tendere Si//
q̇dem multoꝝ ē peccare. neqꝫ cū talis ſis. te vnq̄ꝫ bono viro v
ſum poſſes oñdere. Eiuſmodi eñ hoīm genere delectaris. q̄
lis ipſe imprimis es. ⁊ plurimis malis. nullo āt afficeris Ne
qꝫ tibi ſufficiēt muri. quos facile mala ſuꝑſiliunt. atqꝫ irrum
punt. Cōſidera quo pacto morbis hoīes ꝯficiātur. febrē ne//
qꝫ murus arcet neqꝫ ſatellitūꝫ impetus. Num aliter q̇s tyrā
nus morbis ꝯficit̄ q̄ꝫ infime ſortis homo. Qua nā igit̄ alia ḡ
tia ſalutares tibi cuſtodie diſponunt̄. q̄ꝫ mera ſtulticia. vt q̄ꝫ
diutiſſime in ea ꝑmaneas. ⁊ plurimis malis. ⁊ ꝑpetua affici
aris formidine. An ne putas aliunde hoībus mala ꝑuenire:
q̄ꝫ ex reꝝ ignorantia. quū q̇d ſibi faciēdum ſit: neſciunt. Pro
fecto ⁊ tu mihi ex horū eſſe numero videris. Neqꝫ eñ tyrāni
pueris ſapiētiores ſunt. Ceſſa igit̄ bone vir. ⁊ ſi q̇d tibi boni
eſſe vis. oñde. Nam q̄ te deceant. oparis. q̄d nunq̄ꝫ niſi edo
ctus aſſeq̇ poſſes Nunq̇d ego quēpiam atheniēſium iudicū
tibi mittēdum cenſes: Sed hi quoqꝫ quotidie iniuſte faciūt
⁊ ſe maximos eſſe ⁊ nullo malo afficere arbitrātur. valitudi
nem āt aut ſalutem tibi dicere nefas eſt: quoad talis fueris. ⁊
hmōi moribus ꝑ ditus

¶ Aruece

Canis Aruece ſuꝑſius cognitōnem dt. ita eñ bū facies. ⁊

ſiq̇s aīę morbꝰ. q̄lis ſtultitia ē. inſederit. ei medicum adhibe
as deos p̄catus. vt his q̄ non videnť. acceptis: alteꝝ facias
Noli queſo diutiꝰ iſtā viuendi rōnem pſeq̇ : Uinū nāqꝫ tibi
recondiť qđ te offendet. ꝛ diſtrahet. qꝛ ſi mihi obtēꝑaueriꝫ. nō
tm̄ mihi amicus q̄ꝫ digniſſimꝰ fueris. ſed aliis q̇qꝫ oībꝰ vali//
tudinē aut ſalutem tibi dictā arbitreris ſi lrās meas non con
tempſeris

Grecis

Canis iis. q̇ greci appellabātur. gemitum đt q̇ q̇dem. ꝛ ſi ni//
hil dixero. vobis ē. q̇ facie hoīes : aīo ſimie eſtis. Oīa ſimula
tis. nihil cognoſcitis. Uos igiť natura vlciſcitur. cum leges
vobis ipſis feratis. q̇bꝰ in ſuperbiā elati intumeſcentis mali
cie teſtē accępiſtis. Nunq̄ꝫ in pace ſꝫ aſſiduo in bello ꝯſeneſci
tis mali. ꝛ maloꝝ auctores. inuicē inuidentes: ſi paulo mol
liori Ueſte alio aliū Ueſtitum. vel paulo ampliore argento
vel orōne facundiore vel eruditione potius p̄ditum ꝯſpexe//
ritis. Nihil em̄ ſana rōne iudicatis. ſed ad ea q̄ fidem vel per
ſuaſionem faciūt. vel glo͛ſa videtur: ꝓcliues oīa vitio datis.
Nihil neqꝫ vos neqꝫ ꝓgenitores vrī cognoſcitis. ſꝫ ignoran
tia ꝛ amentia veſtra bonos viros maledictis vrgetis ꝛ ꝑſe//
q̇mini. Odio āt vos hꝫ non mō canis ſꝫ ipſa natura. ꝑua nā//
qꝫ leticia. multo dolore afficimini. ꝛ an̄ ductā vxorē. ꝛ poſtq̄ꝫ
ducta eſt qđ duxeritis ꝑditi eſtis ꝛ moroſi O q̇t. q̄leſqꝫ viros
alios q̇dem bello victos. alios in pace quā appellatis oblata
cā intermiſiſtis. Multi cruci affixi ſunt. multi a ꝑplo iugula
ti Alii publice venenū biberūt Alii rota ꝟſati ſūt. Utꝝ igiť
potiꝰ ānitendū fuit o inſana capita vt erudireť. an vt iterime
reť. Ex mortuis nullā ſane accipimus vtilitatē. niſi inq̄ꝫtum
pecudū carne veſcimur. Hoībꝰ āt bonis ꝓcul dubio opus ē
vos inſani illrātos. ꝛ rudes muſicā docetis vt ea vobis ali//
q̄n vſui ſint. Uiris āt iuſtis quā ob rem vrā doctrina imbutiꝫ
non vtimini. q̄ncunqꝫ iis opus eſſet An qm̄ iniuſtis indige//
tis. q̄n ciuitatem vel exercitū placet diripe. Neqꝫ dū hoc ma
gnū eſt. ſꝫ quotiens vi bona oꝑamini. etiā meliora direpta ī
tueri licet ꝛ q̇s attingere poteſtis: iniuria afficitis. cū maiori
vos digni eſſetis ſupplicio. ꝛ mercurialiū ꝛ q̇nquatrioꝝ ſolē
nitatibus in gymnaſiis ꝛ medio foro comeditis bibitis. ine

briamini ꝯcūbitis. deliratis in vtrāqꝫ ꝑtē ꝯſulitꝭ muliebria
patimini. inde in nos impie clam atqꝫ palā facitis Hec nihil
curat canis. ſꝫ vobis oīa cure ſunt. ⁊ cū a naturali vita canes
prohibetis. quonā pacto in eos nō peccatis? Ego q̄dam ca-
nis ꝟbo Natura āt re ipſa eodē modo vos oēs vlciſcit. Neq̄
nāqꝫ iure oībꝰ mors impēdet quā vos formidatis. ⁊ paupes
ſepenumero. Uidi ob inopiā ſanos eſſe: diuites āt minime
ob infelicis ventris incontinentiā. Cui cū indulgetis. breui
titillatione ⁊ nimia voluptate affecti. vehementiorē poſtmo
dum dolorē ſubitis. neqꝫ quicq̄ꝫ vobis ꝓdeſt domus neqꝫ (q̄
bus abundatis) pecunie. ſed cum aureis ⁊ argenteis toris di
ſcumbētis in ipſa felicitate obduratis. neqꝫ adduci poteſtis.
vt bonoꝝ reliq̄as cum holeribꝫ edatis mali. ⁊ maloꝝ amici.
ꝙ ſiq̄d vobis mentis ineſſet ſi nō ebrij deſiperetis. optimo il
li ſocrati ſane fidē adhiberetis. ⁊ mihi cōi oīm ꝯſenſu aſſenti
remini. vt per oēs etates aut ꝯtinentie ſtuderetis. aut ſuſpen
dio vitā finiretis. Neqꝫ eīn aliter in vita fieri pt. niſi tanquā
in ꝯuiuio ſꝑ vino madidi vertiginibꝫ ⁊ inteſtinoꝝ doloribus
ab alijs duci velitis. neqꝫ ꝑ vos liberi fieri poteſtis. ⁊ dum in
luxuriā ⁊ delicijs quecūqꝫ in ptāte vrā bona ſunt. aīo ꝯplecti
mini veniunt cōes carnifices quos vos medicos appellatis
q̄ quicq̄d ſibi in ventrē venerit id dicunt ⁊ faciunt. ijs āt q̄ be
ne medētur incidūt. vrunt: ligant: intꝰ extraqꝫ medicinas ex
hibēt. ꝙ ſi ꝯualueritis nullā grām habetis. Sed dijs hn̄daꝫ
profitemini Sin minus medicos accuſatis. potius āt mihi
letandū eſt q̄ꝫ dolēdum. qđ plus ſcio q̄ꝫ ignorē. Qđ mihi cō
tigit ex quo cū Antiſthene ſapiēti ꝯſuetudinē habui. q̄ cū ijs
dūtaxat. q̄ ſeipſum norant diſputabat. Ceteros q̄ naturā rō
nem veritatē ignorabant. penitus ꝯtēnebat. nulla carētibus
rōne ⁊ ſtultis pueris cura adhibita. Allata eſt in epiſtola rō
canis barbaris. quur eis gemendū ſit q̄uſqꝫ grece edocti ve-
ri greci efficiūtur. Nam nunc longe elegantiores ſunt: q̄ bar
bari vocātur. ⁊ loci quez habitant ⁊ moꝝ rōne. Nam q̄ greci
nuncupātur apud barbaros merēt. Barbari āt ⁊ ſibi res ſu-
as ꝯſeruandas. ⁊ ab ꝯſeruādū ſe ſuffecturos arbitrātur. vo
bis āt nihil ſatis ē. quippe q̄ ābitioſi ⁊ ſine rōne ⁊ perdite edu

cati viuitis. Epimenidi.

Diogenes Epimenidi p̄claroꝝ omniū ob v̾tute tolerātiā dt Audio te domi ventri. ⁊ corpis cultui indulgētez deſidere. ⁊ tū virtutem polliceri Quod mihi minime admiratione dignum videt̄ Bonum nanqꝫ eſſe ſecūdum Simonidē difficile eſt. polliceri autē ꝑfacile

VALE.

¶ Tetraſtica eiuſdem bartholomei Coloniēſis de pallio ⁊ barbicio diogenis

¶ Palliū diogenicū loquitur

Quondam ego (ſi recte memini) velamina amgna
Lanigeris gregibꝯ ſponte mea tribui.
Nūc ego proh ſuperi ſcapulas: ⁊ brachia: ⁊ artus
Et clunes cynici contego diogenis.

¶ Barba diogenica loquitur.

Mallē ego (ſic me dij bene amēt) ſordētia mēta
Villigeri pecoris deflua cōtegere.
Squalida diogenis q̄ꝫ ora exhalātia odorez
Latrinę extremę: aut ſordiduli ſcaphū.

Scaphium vas orinale

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

687275

KONINKLIJKE
BIBLIOTHEEK

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55

VH. 64

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
151 D 55